UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Devoti Admodùm Et Consolatione Pleni Confessionales Psalmi Septem

Isidorus <A Cruce>

Dillingæ, 1675

Psalmus I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-53188

Visual Library

PSALMUS I.

ANte oculos tuos, Domine, culpas noſtras ferimus, & plagas, quas accepimus, conferimus.

Si penſamus malum, quod fecimus, majus eſt, quod meremur.

Gravius eſt, quod commiſimus, levius eſt, quod toleramus.

Peccati pœnam ſentimus, & peccandi pertinaciam non vitamus.

In flagellis tuis infirmitas noſtra teritur, & iniquitas non mutatur.

Mens ægra torquetur, & Cervix non flectitur.

Vita in dolore suspirat, & in opere non se emendat.

Si expectas, Domine, non corrigimur, si vindicas, non duramus.

Confitemur in correctione, quod egimus; obliviscimur post visitationem quod flevimus.

Si extenderis manum, facienda promittimus; si suspenderis gladium, promissa non solvimus.

Si ferias, clamamus, ut parcas; si peperceris, iterum provocamus, ut ferias.

Habes ergo Domine confitentem me reum; novi, quòd nisi dimittas, rectè me perimas.

Quis dabit ergo capiti meo aquam,

quam, & oculis meis fontem lacrimarum!

Ut mœrore congruo animæ meæ damna deplorare sufficiam?

Adest quippe manifesta, & maxima causa mæstitiæ, cùm statum meum secundùm omnes temporis dimensiones recolo.

Quid fui Domine? quid sum? quid ero? Fui nihil, nihil sum, & ero fortè nihilo pejus.

Fui conceptus in Originali peccato; sum plenus peccato Actuali, & quis scit, an ero condemnatus pænâ Gehennali?

Fui miserabilis in Ingressu, sum miserabilior in progressu, miserrimus ero in egressu.

Cùm nihil essem, fui sine periculo damnationis, & sine spe salutis; & jam sum in spe dubia, & periculo gravi.

Ero aut ex re sperata felix, aut ex periculi successu infelicissimus.

Sic fui, ut damnari non possem; sic sum, ut salvari vix possim; sic ero, ut vel æternùm damnatus, aut æternùm salvus.

Quid fuerim scio, scilicet quòd pessimus; quid sim nescio, quia de gratia incertus; quid ero, ignoro, quia de salute dubius.

Quod fui Domine, ignosce; quod sum, corrige; quod ero, dirige.

Dirige ah! DEUS meus à malo

præ-

præterito, in bono præsenti, ad præmium futurum!

Adest interim manifesta & maxima causa mæstitiæ, cùm antiquos dies cogito, ac juveniles annos mentis intuitu considero.

In hac meditatione mea defecit spiritus meus. *a* Scio enim qualis fuerim, imò qualis esse debuerim; non cognosco, qualis sim; timeo qualis futurus sim; & eò magìs timeo, quò minùs doleo.

Utinam magìs dolerem, & minùs timerem!

Sed heû mihi Domine, quia jam diu percutis, & adhuc non doleo.

Jam diu vocas, & adhuc non

a *Psal. 76.*

audio ; jam diu pulsas ,& cordis mei pessulum non aperio.

Circumdant me dolores mortis; & cùm multis replear doloribus exteriùs, nullum, qui ad salutem operetur, dolorem sentio interiùs.

Nec solos senectutis dolores experior ; sed vir dolorum ego sum à juventute mea , cunctíque dies mei laboribus , & ærumnis pleni sunt: & tamen doleo, quia semper dolens dolere nescio.

O stupendam & ineffabilem cœlestis Medici sapientiam ! O immensam summi Regis bonitatem! O singulare omnium bonorum Largitoris beneficium?

Das

a *Psal. 87.*

Das mihi Domine dolores, ne jucunditatibus peream; & ut discam sine offensione jucundari, das dolores temporales, ne patiar æternos.

Affligis corpus, ut salves animam; flagellas, ut sanes; occidis, ut vivifices.

Sed, proh dolor! medicinam ex occulta manu misericordiæ tuæ invitus suscipio, & antidotum salubrium dolorum, quibus misericorditer in me sævis, non agnosco!

Et quomodo agnosco, si instanter à te peto, ut auferas à me dolores? qui tamen sine doloribus sanari non possum.

Quomodo enim, nisi per dolores sana-

sanabitur, qui per delectationes infirmatur?

Fac ergo Domine, ut doleam, & doce me salutarem dolorem; ut tristitia mea vertatur in gaudium, *a* & exultem in salutari tuo, dicens:

Gloria Patri & Filio, &c.

Sicut erat in principio, &c.

a *Ioan. 16.*